

Gittin

– salih-gokay · 12 Ağustos 2009

Gittin...

Ben, arkandan sadece baktım.

Oysa; söyleyecek o kadar çok şeyim vardı ki...

"Gidersen iyiye dair ne varsa içimde yitireceğim hepsini.

Gidersen sönecek içimdeki ateş

ve bir daha hiç kimse yakamayacak.

Gidersen karanlığa mahkum edeceksin günlerimi

O karanlıkta yolumu kaybedeceğim" diyecektim sana.

Konuşamadım...

Gittin...

Gidişini görmemek için gözlerimi kapattım

Öylesine acıdık içim, tutup koparsalardı kolumu

bacağımı bu kadar acı duymazdım.

Acım yaş olup akmalıydı gözlerimden.

Ağlayamadım...

Gittin...

Seni delicesine bir tutkuyla seviyordum oysa

Tutkum seninle olmaktı, tutkum teninde erimek,

tutkum hayatı seninle sadece paylaşmaktı.

Anlatamadım...

Gittin...

Gidişini önlemek için tutmak vardı ellerinden

Ellerim değil miydi her dokunuşumda seni ürperten?

Ürperdin yine biliyorum.

Bir kez dokunsam, bir kez tutsam ellerini

Gitmek için biriktirdiğin bütün cesaretin kaybolurdu.

Tutamadım.

Gittin...

Bir yıkım gibiydi gidişin

Sen adım adım uzaklaşırken benden

Çöküp kaldı bedenim olduğu yere

Nice terk edişlere dayanan yürek bu kez yenilmişti
Bu kadar zayıf değildim ben kalkmalıydım.
Kalkamadım...

Gittin...
Oysa geldiğin gün gideceğini biliyordum
Hazırdım gidişine,
Kaçak zamanları yaşıyorduk
Zaman bitecek ve sen gidecektin
Bense, gidişinin ertesi günü
Hayatıma kaldığım yerden yeniden başlayacaktım.
Başlayamadım...

Gittin...
Bir şey söyledin mi giderken?
"Kal" dememi istedin mi?
Son bir kez "seni seviyorum" dedin mi?
"Bekle beni döneceğim" diye umut verdin mi?
Beynim öylesine uğulduyorduki.
Duyamadım...

Gittin...
Nereye gittiğin önemli değildi
Binlerce kilometre uzakta da olsan,
iki metre ötemde de farketmiyordu.
Artık yoktun ve asıl bu düşünce beni felç ediyordu.
Kurtulmalıydım senden,
bu yokluk duygusundan kurtulmalıydım.
Kurtulamadım...

Gittin...
Unutulanların arasına katılmalıydım
Anıları bir sandığa koyup
hayatı bir yerinden yakalamalıydım.
Bu aşk noktalanmalıydı, bu sevdadan vazgeçmeliydim.
Yapamadım...

Gittin...
Bir okyanusun ortasında

tek küređi kaybolmuş sandalda
Dev dalgalarla bođuşan bir denizciyim Őimdi.
Bil ki; sevmekten vazgeçmedim seni,
Bil ki; seninle birlikte sevdanı da taşıyacağım yüreğimde,
Bil ki; seni Unutamadım..

Bu Őiir Mehmet Coşkundeniz'e aittir. Lütfen alıntı yapılan Őiirlerin altına kime aitse ismini yazalım
Lütfen....Zekeriya EFİLOĐLU(Editör)